

Sygn. akt IV Cz 391/13

POSTANOWIENIE

Dnia 28 czerwca 2013r.

Sąd Okręgowy w Słupsku Wydział IV Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Wanda Dumanowska

Sędziowie SO: Mariusz Struski (spr.), Mariola Watemborska

po rozpoznaniu w dniu 28 czerwca 2013r., w Słupsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi dłużników H. M.i K. M.na czynności Komornika Sądowego Ireneusza Kowalskiego w sprawie Km 1755/10 z dnia 18 marca 2013r. .

z udziałem wierzyciela Bank (...) SA w G.

na skutek zażalenia dłużników na postanowienie Sądu Rejonowego w Słupsku XV Zamiejscowy Wydział Cywilny z/s w Miastku z dnia 19 kwietnia 2013r., sygn. akt XV Co 318/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt IV Cz 391/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem oddalono skargę dłużników wywiedzioną na nieprawidłowe ustalenie wysokości kosztów egzekucyjnych, w tym opłat egzekucyjnych, podjęte w sprawie Km 1755/10 z dnia 18 marca 2013r.

Zażalenie na postanowienie w części dotyczącej opłaty określonej w kwocie 3 518,04zł. na podstawie art. 49 ust. 1 u o komornikach sądowych i egzekucji wywiedli dłużnicy żądając uchylenie w tej części zaskarżonego postanowienia i obniżenie tej opłaty do wysokości 5 % wartości wyegzekwowanego roszczenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Zażalenie jest bezzasadne.

Postępowanie egzekucyjne jest to prawnie zorganizowane działanie organów egzekucyjnych z udziałem zainteresowanych podmiotów, mające na celu urzeczywistnienie konkretnej normy prawnej ustalonej w tytule egzekucyjnym, przez doprowadzenie za pomocą środków przymusu do uzyskania przez wierzyciela świadczenia należnego mu od dłużnika. Postępowanie egzekucyjne zmierza bezpośrednio do zaspokojenia roszczenia wierzyciela. W toku egzekucji, w drodze zastosowania środków przymusu, uzyskuje się świadczenie z majątku dłużnika, często brew jego woli, lub doprowadza się dłużnika do takiego zachowania, które odpowiada roszczeniu wierzyciela, a obowiązкови dłużnika.

Skarżący dłużnicy podnoszą w zażaleniu szereg zarzutów dotyczących nieprawidłowości w ustaleniu opłaty z art.49 ust. 1 oraz brak rozpoznania wniosku o obniżenie opłaty w trybie art. 49 ust. 7 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji.

Tymczasem z uzasadnienia Sądu pierwszej instancji wynika, że argumenty zażalenia stanowiące de facto powtórzenie argumentów skargi były brane pod uwagę przez Sąd meriti. Sąd drugiej instancji bez potrzeby powtarzania uznaje ustalenia faktyczne i prawne Sądu Rejonowego za prawidłowe i czyni je podstawą własnego rozstrzygnięcia.

W ocenie Sądu Okręgowego czynności podejmowane przez Komornika, prowadzącego egzekucję w sprawie Km 1755/10 były prawidłowe i uzasadniały wydanie postanowienia z dnia 18 marca 2013r. Ustalona w nim zaskarżona w części opłata egzekucyjna jest zgodna z art. 49 ust. 1 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji. Podkreślenia wymaga, że w znowelizowanym art. 49 ust. 1 u.k.s.e. utrzymana została reguła, zgodnie z którą w sprawach o egzekucję świadczeń pieniężnych komornik pobiera od dłużnika opłatę stosunkową ustaloną od wartości wyegzekwowanego świadczenia, z zastrzeżeniem jej minimalnej oraz maksymalnej wysokości. Wprowadzono jedynie zróżnicowanie tej opłaty w zależności od zastosowanego sposobu egzekucji, zmniejszając jej wysokość w przypadku świadczeń wyegzekwowanych z rachunku bankowego i z wynagrodzenia za pracę. Z treści powołanego przepisu wynika jednoznacznie, że określone w nim zasady pobierania opłaty stosunkowej i określenia jej wysokości odnoszą się wyłącznie do świadczenia wyegzekwowanego, tj. świadczenia uzyskanego - wedle zapatrywania prezentowanego konsekwentnie w orzecznictwie Sądu Najwyższego - w wyniku realnych działań komornika będących rezultatem efektywnej egzekucji. Potwierdzając prawidłowe ustalenie opłaty w wysokości 15 % Sąd Rejonowy słusznie wskazał również na ściśle powiązanie opłaty przewidzianej w art. 49 ust. 1 zdanie pierwsze u.k.s.e. z efektywnością i skutecznością egzekucji w tym zakresie organu egzekucyjnego prowadzącego postępowanie w niniejszej sprawie.

Podtrzymywany na etapie postępowania zażaleniowego wniosek dłużników o nieobciążanie ich opłatą egzekucyjną lub obniżenie opłaty nie znajduje w świetle obowiązujących przepisów prawa uzasadnienia. Zdaniem Sądu w sprawie brak jest podstaw do tego, aby poprzez sądowe miarkowanie opłaty stosunkowej, dokonywać dalszego, poza normatywnie określoną przez ustawodawcę granicę, obniżania opłaty ustalonej przez komornika sądowego.

Dodać należy, iż opłaty egzekucyjne są szczególnym rodzajem kosztów egzekucji, spełniającym przede wszystkim funkcję fiskalną, które służą pokryciu kosztów działalności egzekucyjnej komornika. W doktrynie wskazuje się, że dopuszczalność ustalania wysokości opłaty egzekucyjnej przez komornika lub sąd, w tym miarkowania opłaty ustalonej normatywnie, winna mieć charakter wyjątkowy, nie powinna dotyczyć każdego postępowania egzekucyjnego, lecz zostać ustawowo ograniczona tylko do takich spraw egzekucyjnych, w których ustalenie opłaty stosunkowej może nastęrczać pewne trudności.

Sąd Okręgowy podziela zatem stanowisko Sądu I-ej instancji, który nie znalazł podstaw do obniżenia opłaty poniżej ustalonej prawem stawki z 15 do 5 %.

Mając powyższe na względzie Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc i art. 13§ 2 kpc orzekł o oddaleniu zażalenia.